

ící na vyhoštění z území Československé republiky nevztahuje se pouze na delší pobyt (bydlení), jak tomu jest při vypovězení z obce, nýbrž na návrat vůbec, pod kterým dlužno rozuměti i pouhý vstup na území Československé republiky, byť i na dobu sebe kratší. Srovnej rozhodnutí vídeň. nejv. soudu off. sbírka čís. 3348, dále rozhodnutí téhož soudu ze dne 17. listopadu 1910 č. j. Kr VII 82/10 uveřejněné ve sbírce Oest. Zeitschrift für Strafrecht pod čís. 159 a Finger Oest. Strafrecht 1914 II., str. 973.

Také další důvod odvolacího soudu, o němž se osvobozující rozsudek opírá, že totiž obžalovaný, byv svým právním zastupcem vyzván, aby se dostavil, mohl býti toho domnění, že v takovém případě jest mu volno k vyřízení záležitosti na území republiky vkročiti, aniž by bylo třeba zvláště o povolení žádati, spočívá na právně mylném výkladu zákona. Patrně chce odvolací soud odůvodněním tím poukázati k omylu, v němž byl obžalovaný, než omyl ten není omylem skutkovým, jenž by podle § 2 lit. e) tr. z. pachatele exkulpoval, nýbrž v podstatě neznalostí zákona trestního, jež podle § 3 tr. z. neomlouvá.

Za správného použití zákona bylo tedy F. K. uznati vinným přestupkem podle § 323 tr. z.

Bylo proto zmateční stížností, podané generální prokuraturou podle § 33 tr. ř. vyhověti a podle §§ 292 a 479 tr. ř. rozhodnouti, jak se stalo.

Rozh. nejv. jako zrušovacího soudu v Brně ze dne 7. června 1926 Zm 151/26.

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y.

Zákony upravující právní poměry vlastníků domů a nájemníků. Sestavil Dr. J o s. Z e l i n k a. Vydání 1926. Nákladem vlastním. V komisi K. Beníška v Plzni. Cena 32 Kč.

Psáti obsáhlý komentář k zákonům, jež jsou už napřed určeny jen pro určitou dobu, není právě úkolem vděčným. Ale jde-li o tak důležité zákony, jako jsou zákony shora označené, které postihují téměř kde koho, ať jako vlastníka domu nebo — to ovšem v mnohem větším rozsahu — jako nájemníka, pak je úkol tento velmi potřebným a vyplnění jeho činem velmi záslužným. To platí tím více, vtělí-li se tento čin v práci tak vážnou a důkladnou, jako je práce Z e l i n k o v a. Nejde o autorovu práci prvního druhu, předstupuje, jako praví v úvodě, od r. 1922 již po čtvrté, s prací zabývající se úpravou poměrů bytových a nájemních. A lze říci bez nadsázky, že s rozsahem

práce roste i jakost její, takže nová práce nezůstává na výši práce předchozí, nýbrž ji ještě předčí.

Autor, jenž stojí již po léta v samém středu životní praxe, již v tak 'bohatých a různotvárných obměnách vyvolávají zákony na ochranu nájemníků, uvědomil si důležitost toho, aby tato praxe byla co nejsprávnější, ale také jednotná, zahloubal se do předpisů — ne právě jasných a naprosto ne jednoduchých — s horlivostí a svědomitostí obdivuhodnou. A bylo by hříchem, kdyby výtěžky této práce byl ponechal jen pro sebe.

Autor neoznačuje novou práci jako nové, další vydání práce předchozí, přes to, že nová práce nese též název. Činí tak plným právem. Nebo nejde o pouhé nové zpracování vydání dřívějšího, nýbrž o zpracování zcela nové látky, jak je obsažena v zákonech nyní platných. Právem také neobmezuje se jen na zpracování otázek soukromoprávních; bylo by to kusé a také nemožné, poněvadž právě poměry nájemní to jsou, jež v nynější době pozbyly svého — dříve tak čistého — rázu soukromoprávního a pronikány jsou prvky veřejnoprávními.

Autor počíná svůj spis systematickým rozбором dvou základních otázek, totiž o rozsahu působnosti nového zákona o ochraně nájemníků a o nájemném, vytýkáje tu zejména z m e n y proti stavu dřívějším, pak postup pro výpočet nájemného a výpočet pro přípustné zvýšení jeho. Pak teprve následuje zákon o ochraně nájemníků z r. 1925, zákon o odkladu exekučního vyklizení místností z r. 1925, všeobecné výpovědní a stěhovací řády, zákon o mimořádných opatřeních bytové péče, o přidělu bytů vojenským gážistům, příklady návrhů a soudních rozhodnutí ve věcech nájemních a j. S povděkem uvítá zajisté praxe také oddíl podávající povšechné zásady řízení správního sestavené podle některých nálezů nejvyššího správního soudu.

Postup práce autorovy při výkladu jednotlivých zákonů ustanovení je jinak stejný jako v dřívějších jeho spisech. K textu zákona připojuje, kde toho uzná potřebu, svoje poznámky, podávající nejen výklad, nýbrž i kritiku a těžící ze zkušeností praxe, načež připojuje bohatou judikaturu, a to nejen nejvyššího soudu a nejv. správního soudu, nýbrž také zem. civ. soudu v Praze a kraj. soudu v Plzni a v obmezené míře také nejv. soudu vídeňského. Ani na literární odkazy, pokud jde o práce obírající se otázkami sem spadajícími, nebylo zapomenuto.

Tím vším stává se Z e l i n k o v a práce jistě nepostradatelnou pomůckou, spolehlivým vůdcem a rádcem všem, kdo mají s otázkami bytovými co činiti.